

Зорница Петрова

ЕЗЕРНИ ДУМИ

12 886.7-1

Л 477

Езерни гуми

Малките дни

на тишина.

С мъчаливи ангели,

които прибират крилете си

и сягат

до старият кладенец...

Времето е лековит извор

от лунна вода.

Потаяш се,

в косите се заплитат

пясъчни цветя...

Танцуват звездни миги

по вълните,

и пеят

водните щурчета.

Бяла река,

тяло в любов

и докосвания...

Утрото

като небесна птица.

Изящна,

светла...

В капки от роса,

полита...

Големите прозорци

на лятото

се открехват...

Влизат

слънчогледови ветрове,

и сламенни птици от нивите.

Езерни думи,

като капки...

Езерна нежност –

доброта...

Езерно слънце –

целувка, по повърхността.

В стаята със сухите треви

има часовник за сънища,

с ухаещи стрелки,

на диви ягоди...